

Hundreder af Gange; og da han udtrykkelig blev spurgt, om han kunde tænke sig i en Krisesituation at gaa med til en saadan begrænset Importregulering, saa svarede Ministeren klart og tydeligt: „Det kan jeg.“ Dette Svar var klart og tydeligt; men det genfindes desværre ikke i de Forslag, som Ministeren faa Maaneder efter har forelagt for Rigsdagen, og som vi nu behandler. Der er det ærede Medlem Hr. Trier for saa vidt i meget bedre Samklang med det ærede Medlem Hr. Dahlggaard.

I Sandhed kunde man sige, at det negative i det ærede Medlem Hr. Triers Tale var fremtrædende i Dag. Alt det effektive, det nye, som Socialdemokratiet har lovet sine Arbejdere at foretage sig, var forsvundet. Jeg skal, inden jeg gaar over til selve Forslaget, blot gøre nogle Bemærkninger til visse af de Ting, det ærede Medlem Hr. Trier har fremført.

Det ærede Medlem nævnte, at vi kun havde een Industri her til Lands, der var rigtigt ført, og det var Landbruget, i det hele taget var hans Tale stærkt agrarisk farvet i Dag, en helt ny Farve paa det ærede Medlems taleriske Palet, en Tale, vi ikke har været vant til fra den Side; men det har maaske sin Grund, at det ærede Medlem Hr. Trier nu skal til at rose Landbruget saa overdrevent og stille det frem med et saadant Skær af Ideal over sig, at man dog maa kommentere det lidt fra anden Side.

Naar Industrien bogstavelig talt som eneste Vejledning fik en Anmodning om at gaa samme Vej som Landbruget, vil jeg straks sige, at jeg synes, det ikke i den indeværende Situation er saa helt heldigt at give et saadant Raad; thi Landbruget sidder ikke saa godt i det. Og den nye Tale om Bedriftsøkonomi, dette ny Slagord, vil jeg advare imod og mene, at den ideelle Maade, hvorpaa Landbruget havde forstaaet at ordne sin Afsætning, ogsaa trænger til lidt Kritik. Med Hensyn til de indre Forhold i vort Land vil jeg sige, at det er noget forbausende og sikkert medvirkende til Lævefodens Fordyrelse i dette Land, at Afsætningsforholdene for Landbrugets Produkter ingenlunde er ideelt ordnet, for saa vidt som dette kommer Forbrugerne til gode. Vandringen fra Landbrugsproduktionen til Landbrugsvarernes Forbrugere er betydelig dyrere end fra Fabriksproduktionen til Fabriksvarernes Forbrugere. Det er nu et Forhold for sig, men vender jeg mig udadtil, til de ydre Afsætningsforhold, synes jeg ikke, der er saa meget at rose sig af for Tiden.

Og her kommer vi til det, der er Hovedsagen, og det, som gør, at det er letkøbt,

det er fuldkomment hen i Vejret at side-stille Landbrugets og Industriens Forhold, saaledes som det ærede Medlem Hr. Trier har gjort. Landbrugets Hovedafsætning finder Sted til et fast, toldfrit Marked, nemlig til England, hvad der tillader Masseproduktionen, medens Industrien for sin Eksportvirksomheds Vedkommende overalt eller paa næsten alle sine Eksportmarkeder har at kæmpe med lutter Toldmure, som det i Sandhed ikke er nemt at overvinde, og som bekendt gøres der intet fra vor Lovgivnings eller Statsmagts Side for at overvinde dem gennem Forhandlinger og andre Foranstaltninger. Det er den vigtige Forskel mellem Landbrugets Afsætningsforhold og Industriens, og jeg skal ikke ønske, at det danske Landbrug nogen Sinde kommer ud for de samme Vanskeligheder i sine Afsætningsforhold, paa sine Eksportmarkeder, som Industrien er det. Hvordan Forholdene vil udvikle sig, ved ingen af os, men jeg synes, alle de Kalamiteter, den tyske Toldlov har bevirket, maa forene os alle i Ønsket om Fasthed, jeg kunde ogsaa sige Lethed i Landbrugets Forhold, for de er relativt lette, meget lette overfor Industriens Afsætnings- og Eksportforhold. Den Fasthed maa vi alle ønske maa bestaa; men den er ogsaa afgørende for Landbrugets Forhold, og den er Grunden til, at Landbruget har saa meget nemmere ved sin Eksport og hele sin Produktions Økonomi end Industrien.

Medens jeg er ved dette Punkt, vil jeg gerne gøre en Bemærkning ogsaa til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Slesbager. Den Tale, det ærede Medlem Hr. Slesbager holdt, var jo en udmærket konservativ Tale, ligesom der i visse af det ærede Medlem Hr. Triers Betragtninger, navnlig de finansielle, at alle Udgifter maatte hvile i sig selv, og at man ikke kunde gaa til nye Udgifter uden at dække dem med nye Indtægter, var god Konservatisme; men da det ærede Medlem Hr. Slesbager skulde omtale Landbrugets Forhold, kom han ind paa et Moment, som jeg dog lige vil beskæftige mig lidt med, fordi jeg mener, at her har Landbruget og netop de Organisationer, der maaske staa Venstre nærmere, en Svaghed, som skal paapeges.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager fremhævede overfor det ærede Medlem Hr. Trier, at Landbruget havde klaret sig ved at sætte Tæring efter Næring, saaledes var i alt Fald Meningen, ved at have lang Arbejdstid og ved at sætte sine Lønninger ned. Det er fuldkommen rigtigt, og det anerken-